

ผลการใช้กระบวนการสอนการเขียน ตามแนวคิดของบรู๊คส์ และวิทโธร ต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง

วรนุช คล้ายสุบรรณ¹ นันทกา ทาวุฒิ²

นักศึกษานิเทศศาสตร์ (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน)

¹M.A. (สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ), รองศาสตราจารย์

²สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธร และนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กระบวนการสอนการเขียนแบบปกติ และเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธร กับเกณฑ์

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสระแก้ว อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง จำนวน 2 ห้องเรียน โดยผู้วิจัยได้ทำการทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ จากนั้นเลือกนักเรียนห้องที่มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษใกล้เคียงกันแล้วจับสลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ คือแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้แบบฝึกเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คส์ และวิทโธร แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษแบบปกติ แบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสระแก้ว ที่เรียนด้วยกระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธรสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการสอนการเขียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสระแก้ว ที่เรียนด้วยกระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธรสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะในการวิจัย (1) การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธร ครูผู้สอนจะต้องสอนให้นักเรียนผ่านเกณฑ์แต่ละขั้นก่อนจึงจะเริ่มสอนขั้นต่อไป แต่ถ้านักเรียนยังคงมีข้อบกพร่องในการเรียน ครูจะต้องสอนนักเรียนเป็นรายบุคคลให้เข้าใจก่อนที่จะให้นักเรียนไปเรียนในขั้นต่อไป (2) การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธรจะต้องสร้างแบบฝึกการเขียนให้ตรงตามลำดับขั้นตอน และเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน

คำสำคัญ : กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์ และวิทโธร

The effect of writing process of Brookes and Withrow on ability in English writing of Mathayomsuksa 1 students in educational Anghong

Woranut Klaysuban¹ Nuntaga Thawut²

¹ Graduate (Curriculum and Instruction)

²M.A. (English Language Teaching), Associate Professor

Curriculum and Instruction Graduate School, Chandrakasem Rajabhat University

Abstract

The purposes of this research were : 1) to compare the English writing ability after learning between students who studied with writing process of Brookes and Withrow and the students who studied with regular instruction and 2) to compare the English writing ability of the students who studied with writing process of Brookes and Withrow with the standard criterion. The sample consisted of 60 Mathayomsuksa 1 students in Watsrakaew School, Pamok Anghong which were divided into two groups; the experimental group and the control group by purposive sampling. The instruments used in the research were English writing exercises, the lesson plans based on writing process of Brooks and Withrow of the exercises, the lesson plans of the regular exercises and the English writing ability test. The data were analyzed by mean, standard deviation and t - test.

The findings were as follows: 1) After studying with the English writing exercises based on Brooks and Withrow 's writing process, the experimental group has higher English writing ability than the control group at 0.01 level of significance. 2) The experimental group has higher English writing ability than the standard criterion at 0.01 level of significance.

The suggestions were: 1) Teaching English by Brooks and Withrow that teachers should to teach students to pass each stage before you begin teaching next step. However, if students are still flaws in the study, teachers must teach students to understand the individual before the next step. 2) Teaching English by Brooks and Withrow that teachers should to create a training sequence to match and appropriate to students' abilities.

Key Words : Writing process of Brookes and Withrow

บทนำ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดมุ่งหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ให้มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเรียน และรักการค้นคว้า มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงาน ได้เหมาะสมกับสถานการณ์ ซึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเน้นองค์ความรู้ที่ต้องเกิดในตัวผู้เรียน คือ การใช้ภาษาเพื่อทำความเข้าใจ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร แสดงความคิดเห็น เจตคติ อารมณ์ และความรู้สึกในเรื่องต่างๆ ทั้งที่เป็น ภาษาพูด และภาษาเขียน (กรมวิชาการ, 2545 : 5)

ทั้งนี้ในชีวิตประจำวันนอกจากเราจะใช้ภาษาพูดในการติดต่อสื่อสารแล้ว เรายังใช้ภาษาเขียนเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น อาจจะเป็นการจดรายการสิ่งต่างๆ เพื่อเตือนความจำ การเขียนบันทึกต่างๆ การกรอกประวัติส่วนตัว การทำตารางการทำงานในชีวิตประจำวัน การตอบแบบสอบถาม เป็นต้น ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการเขียนมีบทบาทในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ดังนั้นการสอนทักษะการเขียนจึงจำเป็นที่ครูจะต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากที่สุด ในบรรดาทักษะทั้ง 4 ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากทักษะการฟัง และการอ่าน นักเรียนได้รับฟัง หรือเห็นข้อความจากผู้อื่น นักเรียนจึงมีบทบาทเพียงแค่การตีความ หรือวิเคราะห์ว่าตนกำลังได้ยินหรืออ่านอะไร ในการพูดนักเรียนสามารถแสดงความคิด ความรู้สึก และมีโอกาสให้คำอธิบาย สอดแทรกในบทสนทนาได้ แต่ในการเขียนนั้นนักเรียนจะต้องเขียนข้อความให้ชัดเจนจนผู้อ่านสามารถ

เข้าใจได้ การเขียนเป็นทักษะสุดท้ายในการเรียนการสอน จึงทำให้นักเรียนมีปัญหาในเรื่องการเขียนมากกว่าทักษะอื่นๆ (ผัสสพรรณ วิวัฒนศาสตร์, 2543 : 1)

จากรายงานผลการทดสอบวัดผลของเขตพื้นที่การศึกษาปีการศึกษา 2548 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง, 2548) พบว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนในจังหวัดลำปางนั้น นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในด้านการเขียนภาษาอังกฤษ นั่นคือนักเรียนมักใช้อักษรตัวเล็ก และตัวใหญ่ปะปนกัน ซึ่งในความเป็นจริงของการเขียนภาษาอังกฤษนั้น การขึ้นต้นประโยค และคำที่เป็นชื่อเฉพาะเท่านั้นที่จะใช้อักษรตัวใหญ่ นอกเหนือจากนี้เราจะใช้อักษรตัวเล็ก การใช้จุดพลุดีปเมื่อจบประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ รวมทั้งไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ จากการศึกษาแนวคิดของ บรู๊คส์ และวิท โธรว (Brookes and Withrow) จะช่วยในการสอนให้นักเรียนได้ทราบลักษณะโครงสร้างของประโยคภาษาอังกฤษ รวมทั้งส่วนประกอบของประโยค เช่น คำนาม คำสรรพนาม คำกริยาที่สามารถเปลี่ยนแปลงรูปแบบได้ โดยการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของส่วนประกอบของประโยคจากบทความที่ใช้เป็นแบบในการเขียน ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ เพราะว่ากระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของ บรู๊คส์ และวิท โธรว เป็นกระบวนการสอนที่เริ่มต้นจากขั้นตอนที่ง่ายไปสู่ขั้นตอนที่ยากขึ้นตามลำดับ ซึ่งทำให้นักเรียนแต่ละคนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของตนเองได้ตามศักยภาพของตน โดยนักเรียนจะต้องเรียนตามขั้นตอนกระบวนการสอนให้ครบ แต่หากว่าในการทำแบบฝึกการเขียน นักเรียนคนใดไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นักเรียนคนนั้นจะต้องกลับมาเรียนทบทวนในขั้นตอนที่นักเรียนยังมีปัญหาอยู่ จนกว่าจะสามารถผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

จากสาเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลการใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของ บรู๊คส์ และวิท โธรว ต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าเป็นแนวทางการสอนการเขียนที่สามารถพัฒนาทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของรูคส์และวิทโธร และนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนแบบปกติ

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของรูคส์และวิทโธรกับเกณฑ์

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนวัดสระแก้ว ซึ่งเลือกมาจำนวน 2 ห้องเรียน โดยการจับฉลากได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 เป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 เป็นกลุ่มควบคุม

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น กิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งแบ่งเป็น กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของรูคส์และวิทโธร และกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนแบบปกติ

2.2 ตัวแปรตาม ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นเนื้อหาที่กำหนดอยู่ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเรื่องทักษะการเขียน ซึ่งประกอบไปด้วย รูปแบบของตัวอักษร การเว้นวรรคตอน และการวางตำแหน่งของเครื่องหมายวรรคตอน การใช้คำพ้องความหมาย การใช้คำสรรพนามที่แสดงเพศชาย หรือหญิง การเปลี่ยนประโยคเอกพจน์ พหูพจน์ การเปลี่ยนกาลเวลา และการใช้ประโยคปฏิเสธ

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องผลการใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของรูคส์ และวิทโธรต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือ และหาคุณภาพของเครื่องมือ
3. การจัดเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสระแก้ว จำนวน 2 ห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษากระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์ และวิทโธร

1.2 สร้างบทความที่ใช้เป็นตัวอย่างในการเขียนทั้งหมด 20 บทความ

1.3 นำบทความที่สร้างเสร็จแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน พิจารณา ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ความเหมาะสมกับวุฒิภาวะของนักเรียน และตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC เท่ากับ 1.00 ทุกแบบฝึก)

2. แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คส์ และวิทโธร ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกระทรวงศึกษาธิการ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544

2.2 ศึกษาขั้นตอนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และศึกษากระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์ และวิทโธร

2.3 ทำการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบฝึกการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์ และวิทโธร จำนวน 10 แผน

2.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหา

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบฝึกการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์ และวิทโธร ไปทดลองกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนแบบปกติ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกระทรวงศึกษาธิการ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

3.2 ศึกษาขั้นตอนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและกระบวนการสอนแบบปกติ

3.3 ทำการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้อการสอนแบบปกติ จำนวน 10 แผน

3.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ตรวจสอบตรวจสอบความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหาและความสอดคล้องของกิจกรรม

3.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้การสอนแบบปกติ ไปทดลองกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4. แบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

4.1 ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อใช้ออกข้อสอบเรื่องการเขียน

4.2 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ 10 เรื่อง ที่มีเนื้อหาครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้ โดยแบ่งเป็น 11 ประเด็น คือ การขึ้นต้นประโยคด้วยอักษรตัวใหญ่ การจบประโยคด้วยจุดพลุสต่อป การเขียนคำสรรพนาม การเขียนคำนามที่เป็นชื่อเฉพาะ การเขียนเครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ การเปลี่ยนคำพ้องความหมาย การเปลี่ยนคำสรรพนามบุรุษที่สาม การเปลี่ยนกริยาให้มีความสัมพันธ์กับประธานของประโยค การเปลี่ยนรูปประโยคจากบอกเล่า เป็นปฏิเสธ การเปลี่ยนรูปประโยคจากปัจจุบันเป็นอดีต และการเปลี่ยนรูปประโยคจากปัจจุบันเป็นอนาคต

4.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00

4.4 นำแบบทดสอบมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแล้วนำไปหาความเชื่อมั่น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการวิจัย ในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบทดลอง โดยดำเนินการทดลองที่

โรงเรียนวัดสระแก้ว ตำบลบางเสด็จ อำเภอบางบาล จังหวัดอ่างทอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ใช้เวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 21 ชั่วโมง โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ทำการแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนวัดสระแก้ว จำนวน 2 ห้องเรียน แล้วสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลาก

1.2 ทำการทดสอบนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมก่อนเรียน เพื่อวัดระดับความสามารถทางเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม

1.3 ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มทดลอง ด้วยกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กระบวนการสอน การเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโร และนักเรียนกลุ่มควบคุมด้วยกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กระบวนการสอนการเขียนแบบปกติ

1.4 ทำการทดสอบหลังเรียน เพื่อนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เปรียบเทียบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการทดลองมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ขอหนังสืออนุญาตเก็บข้อมูลในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงครูใหญ่โรงเรียนวัดสระแก้ว

2.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คส์ และวิทโร ไปทดลองสอนนักเรียนกลุ่มทดลอง และแผนการจัดการเรียนรู้การสอนแบบปกติ ไปสอนนักเรียนกลุ่มควบคุมโดยใช้เวลา 19 ชั่วโมง

2.3 เมื่อสอนครบตามแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียน ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองและควบคุม โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 10 บทความ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การจัดกระทำข้อมูล

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ทั้งหมด ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำดังนี้

1.1 นำแบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียน ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมทุกคนมาตรวจให้คะแนน

1.2 นำข้อมูลที่ เป็น คะแนน วัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน มาลงรหัสคอมพิวเตอร์ แล้ววิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

1.3 นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมด ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปตามลำดับดังนี้

2.1 หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.2 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียน ของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test แบบ Independent Samples

2.3 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียน ของนักเรียนกลุ่มทดลองกับเกณฑ์ โดยใช้ t - test แบบ One Samples

ผลการวิจัย

1. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสระแก้ว หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโร มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสระแก้ว หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโร มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

อภิปรายผล

จากผลสรุปการวิจัยเรื่อง ผลการใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์ และวิทโร ต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสระแก้ว มีประเด็นที่น่าสนใจและนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสระแก้ว หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโร มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนแบบปกติ อาจเนื่องมาจากกระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์ และวิทโร นั้นเริ่มจากการที่นักเรียนจะต้องฝึกหัดคัดลอกบทความให้ถูกต้องตรงกับบทความต้นแบบให้ได้ก่อนที่จะฝึกหัดในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของคำนาม สรรพนาม กริยา และกาลเวลาให้สัมพันธ์กันกับขั้นตอนในการเรียนแต่ละขั้น ทั้ง 10 ขั้นตอน ซึ่งเป็นกระบวนการสอนที่เริ่มต้นจากขั้นตอนที่ง่ายไปสู่ขั้นตอนที่ยากขึ้นตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานของสุภาวดี ปุญญพันธ์ (2546) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอน โดยใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึก

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสระแก้ว หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโร มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 60 อาจเนื่องมาจากนักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนการสอนของครูและชอบเนื้อหาของบทความที่ใช้เป็นแบบในการเขียนทำให้นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจที่จะเรียนรู้ในเนื้อหาของบทความ และสามารถนำมาเป็นแนวทางการในการเขียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ศัสสพรธณ วิวัฒน์สานต์ (2543) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กระบวนการสอนการเขียนของบรู๊คส์ และวิทโร ผลการวิจัย พบว่านักเรียนสามารถทำคะแนนได้สูงกว่าเกณฑ์วัดผลการเรียนขั้นต่ำร้อยละ 80 ได้ทุกครั้ง ทั้งนี้ นักเรียนทุกคนสามารถเรียนผ่านทุกขั้นตอนการสอนด้วยคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดร้อยละ 91.01 และได้คะแนนสูงสุดที่ร้อยละ 97.89 โดยมีคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนตลอดหลักสูตรเท่ากับร้อยละ 95.47

ข้อเสนอแนะ

1. การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโร ครูผู้สอนจะต้องสอนให้นักเรียนผ่านเกณฑ์แต่ละขั้น ก่อนจึงจะเริ่มสอนขั้นต่อไป แต่ถ้านักเรียนยังคงมีข้อบกพร่องในการเรียน ครูจะต้องสอนนักเรียนเป็นรายบุคคลให้เข้าใจก่อนที่จะให้นักเรียนไปเรียนในขั้นต่อไป

2. การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโร จะต้องสร้างแบบฝึกการเขียนให้ตรงตามลำดับขั้นตอน และเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.** กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ฉันทนา หงส์วันสร้อยญา. (2548). **การศึกษามผลการใช้กิจกรรมการเขียนเพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.** วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศัสพรพรรณ วิวัฒน์สานต์. (2543). **การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรูคส์และวิทโธร.** วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิตรวัลย์ โกวิทวที. (2540). **หลักการสอนและวิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา.** กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาสาตร์ คณะศิลปศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาวดี ปุณฺจบัน. (2546). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์กับการสอนแบบปกติ.** วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Brookes, G. and Withrow, J. (1988). **10 Steps Controlled Composition for Beginning and Intermediate Language Development.** (2nd). New Jersey : Prentic Hall.
- Valrate, R.M. (1977). **Modern language testing.** New York : Harcourt Brace Jovanouich.